

18/9/2021

**Ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στην
85η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης**

Είναι ιδιαίτερη η χαρά μου και είμαι ιδιαίτερα ευτυχής κάθε φορά που βρίσκομαι εδώ, στη Θεσσαλονίκη απέναντί σας στη Διεθνή Έκθεση.

Ωστόσο η δεύτερη συνεχόμενη Έκθεση σε συνθήκες πανδημίας, χωρίς τη μαζική συμμετοχή των θεατών, πέρυσι ήταν άδεια, σήμερα βλέπω ότι παρά το γεγονός ότι είμαστε λιγότεροι, ουσιαστικά είναι ένα θερμό κλίμα.

Επιλέξαμε φέτος να δώσουμε τιμές ένεκεν τις πρώτες θέσεις, σε αυτή την καθιερωμένη ετήσια εκδήλωση και ομιλία σε ανθρώπους της κοινωνίας. Σε ανθρώπους που δίνουν τη μάχη στην πρώτη γραμμή.

Στις πρώτες θέσεις κάθονται εκπρόσωποι από τον χώρο των υγειονομικών, γιατροί, νοσηλευτές, αλλά βεβαίως και εκπρόσωποι όλων των παραγωγικών φορέων, διότι θέλαμε με αυτό τον τρόπο να αναδείξουμε την ανάγκη να απευθυνθούμε σε αυτούς που σήμερα δίνουν την μάχη της καθημερινότητας.

Είναι λοιπόν διαφορετική και αυτή η Έκθεση, όπως και η περσινή. Πολλά πια δεν είναι όπως πριν. Εδώ και ενάμιση χρόνο η ζωή μας άλλαξε δραματικά. Άλλαξε η καθημερινότητα, τα συναισθήματα αλλά και η ιεράρχηση των αναγκών και των αξιών μας.

Και δεν είναι υπερβολή να ειπωθεί ότι το βασικό συναίσθημα που σήμερα νιώθει η κάθε Ελληνίδα και ο κάθε Έλληνας είναι η ανασφάλεια. Ανασφάλεια για την υγεία και τη ζωή, αλλά και για την αξιοπρεπή διαβίωση. Το σήμερα και το αύριο, το δικό μας και κυρίως των παιδιών μας. Της νέας γενιάς που, σε αντίθεση με τις δικές μας γενιές, αντικρίζει ένα μέλλον δυσοίωνο. Ανασφάλεια για τις σπουδές. Ανασφάλεια για την εργασία και τον μισθό. Ανασφάλεια για τη σύνταξη και τη υγειονομική περίθαλψη.

Αυτό είναι το κυρίαρχο συναίσθημα που έφερε η νέα εποχή των πολλαπλών κρίσεων, της πανδημικής, της κλιματικής και της οικονομικής κρίσης.

Αλλά σήμερα γίνεται πια φανερό ότι στη πατρίδα μας αυτή την ανασφάλεια την πολλαπλασιάζει, τη μεγεθύνει, τη μετατρέπει σε φόβο, μια κυβέρνηση που εφαρμόζει μια πολιτική ακραία μεροληπτική για τα συμφέροντα των ισχυρών.

Μια πολιτική που καταστρέφει ανθρώπους και παραγωγικές δυνάμεις. Και διευρύνει ραγδαία τις κοινωνικές ανισότητες.

Και το κρίσιμο ερώτημα είναι: Μπορούμε με τα παλιά εργαλεία να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις; Να βάλουμε ένα τέλος σε αυτή τη πορεία; Να αντικαταστήσουμε την ανασφάλεια και τον φόβο, με το αίσθημα της ασφάλειας και της ελπίδας;

Μπορεί το πολιτικό μας σύστημα, τα κόμματα, το κράτος, οι κοινωνικές μας οργανώσεις, να απαντήσουν στο σήμερα ακολουθώντας τη πεπατημένη του χθες; Σε αυτό το κρίσιμο ερώτημα; Ακολουθώντας τον δρόμο μιας μίζερης ανταλλαγής ρητορικών πυρών; Χρεώνοντας ο ένας στον άλλο την ευθύνη αλλά χωρίς την ίδια ώρα να έχουμε να προτείνουμε ένα δρόμο ριζικά διαφορετικό; Μπορούμε;

Η απάντησή μου είναι ΟΧΙ. Έτσι δεν μπορούμε.

Τα προβλήματα της χώρας και των πολιτών είναι τόσο μεγάλα και η κρίση τόσο υπαρξιακή, που υπερβαίνουν τις παλιές πολιτικές συνταγές και τις ρητορικές και επικοινωνιακές συμβάσεις.

Χρειάζεται επείγοντως μια επιστροφή της πολιτικής έναντι της επικοινωνίας. Και χρειάζεται τόλμη για μεγάλες τομές και υπερβάσεις, που έχει ανάγκη ο τόπος. Κανένα τέχνασμα επικοινωνίας δεν μπορεί σήμερα να καλύψει το κενό ανάμεσα στη πολιτική και τη κοινωνία. Και να εκτονώσει τη κοινωνική δυσαρέσκεια που γεννούν πολιτικές με πρόσημο βαθύτατα ταξικό και αντιλαϊκό που εφαρμόζονται.

Χρειάζεται λοιπόν τόλμη, αλλά και αρετή, για να μη φοβηθούμε να αντικρίσουμε το πρόβλημα με ματιά κριτική αλλά ταυτόχρονα και αυτοκριτική.

Στη νέα εποχή των πολλαπλών κρίσεων, δε μπορούμε να προχωρήσουμε όπως πριν. Έρθε η ώρα, να τραβήξουμε μια γραμμή και να αλλάξουμε όλοι. Να ανεβάσουμε την πολιτική από τα υπόγεια της ιδιοτέλειας και της διαπλοκής, στο ύψος των αναγκών που έχουν οι άνθρωποι. Να βάλουμε την ελπίδα στη θέση του φόβου. Την ασφάλεια στη θέση της ανασφάλειας.

Αυτή την επιθυμία μας να επιχειρήσουμε μια τέτοια τολμηρή αλλαγή, συνοψίζει το σύνθημα που έχω σήμερα στη πλάτη μου.

Σήμερα, η πατρίδα μας έχει ανάγκη από μια **νέα αρχή. Με την κοινωνία** στην πρώτη γραμμή.

Μια νέα αρχή για το πολιτικό σύστημα. Μια νέα αρχή για το κράτος και το μοντέλο διακυβέρνησης. Μια νέα αρχή για την οικονομία και το παραγωγικό μοντέλο. Μια νέα αρχή με την κοινωνία.

Με τη δύναμη της αλληλεγγύης που κράτησε όρθιους τους ανθρώπους όταν ο ιός απειλούσε τη ζωή τους, και οι καταστροφικές φωτιές, το καλοκαίρι που μας πέρασε, απειλούσαν τον τόπο τους.

Με τη δύναμη της αυταπάρνησης και της αυτοθυσίας που έδειξαν και δείχνουν αυτοί και αυτές που δίνουν τις μάχες στα νοσοκομεία μας και στις ΜΕΘ.

Με τη δύναμη της εντιμότητας και της σκληρής δουλειάς που εκφράζει έναν ολόκληρο λαό που έχει μάθει στα δύσκολα.

Με τη δύναμη του μέλλοντος, των παιδιών του 21^{ου} αιώνα που τα όνειρα τους για να ανθίσουν δεν χρειάζονται Megabytes και χαρτζιλίκια, αλλά μια χώρα που τους νοιάζεται, τους στηρίζει, τους δίνει προοπτική και φιλοδοξία για να ζήσουν και να δημιουργήσουν εδώ στον τόπο τους.

Μια νέα αρχή, με οδηγό την κοινωνία και εγγυητή μια ισχυρή, προοδευτική κυβέρνηση.

Μια ισχυρή προοδευτική κυβέρνηση που θα κλείσει τις πληγές που άνοιξε στον τόπο μας η περίοδος Μητσοτάκη αλλά το κυριότερο, θα επιτρέψει στις Ελληνίδες και τους Έλληνες να οργανώσουν με ασφάλεια και ηρεμία το μέλλον τους.

Γιατί αυτή η νέα αρχή, φίλες και φίλοι, σημαίνει ότι ο μεγάλος συλλογικός μας στόχος για την 3η δεκαετία του 21^{ου} αιώνα δεν μπορεί να είναι οι Έλληνες να μη ζουν χειρότερα, αλλά να μπορέσουν όντως να ζήσουν καλύτερα. Σε μια κανονική, σύγχρονη, ευρωπαϊκή χώρα.

Και κινητήρια δύναμη σε μια νέα αρχή δεν μπορεί παρά να είναι μια οικονομία που υπηρετεί τη κοινωνία, μια οικονομία που στηρίζει τον κάθε άνθρωπο ανάλογα με τις ανάγκες του και τον ανταμείβει ανάλογα με τις ικανότητές του.

Έχουμε ακούσει πολλά όλα αυτά τα χρόνια για το τέλος δήθεν των ιδεολογιών. Αλλά ακόμη και αν κάποιοι συνεχίζουν να πιστεύουν ότι ιδεολογίες δεν υπάρχουν, σίγουρα κανείς δε μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχουν ιδέες.

Και η ιδέα ότι η ελληνική κοινωνία θα προοδεύσει αν οι πλούσιοι γίνουν πλουσιότεροι και οι φτωχοί γίνουν φτωχότεροι είναι μια από τις βασικές αιτίες της σημερινής παρακμής. Γιατί η εφαρμογή αυτής της ιδέας, δεν απέτυχε απλά. Αλλά άφησε πίσω της συντρίμια. Συντρίμια κοινωνικά, αλλά και περιβαλλοντικά.

Μαζί με την ανθρώπινη απόγνωση, η ίδια η φύση πληγώθηκε ανεπανόρθωτα. Και τώρα η κλιματική κρίση έρχεται σαν γραμμάτιο που συλλογικά πρέπει να ξεχρεώσουμε απέναντι στις σημερινές αλλά και στις επόμενες γενιές.

Είναι καιρός λοιπόν να συζητήσουμε σοβαρά πια μια άλλη ιδέα. Την ιδέα ότι το επίκεντρο της οικονομικής και κοινωνικής προόδου, είναι ο ίδιος ο άνθρωπος.

Οι σκληρά εργαζόμενοι, η υγιής επιχειρηματικότητα, οι καινοτόμες προσπάθειες που στηρίζονται στη γνώση και την ευφυΐα των ανθρώπων, όχι στα βαριά πορτοφόλια, την εκμετάλλευση και τη διαπλοκή με το κράτος.

Μια τέτοια οικονομία άλλωστε είναι και αυτή που γέννησε και τη μεσαία τάξη. Κάπως έτσι άνθρωποι φτωχών οικογενειών, από την ύπαιθρο και τα αστικά κέντρα, βρήκαν την ευκαιρία να ζήσουν καλύτερα. Η μεσαία τάξη στη χώρα μας είναι μια τάξη αυτοδημιούργητη. Αυτό είναι το διακριτικό της χαρακτηριστικό και όχι το αν προτιμά ή όχι να φοράει γραβάτα.

Και δεν έχουν καμία σχέση μαζί της, όσοι υποκριτικά την επικαλούνται αλλά γεννήθηκαν πορφυρογέννητοι και δεν προσπάθησαν ποτέ.

Η Ελλάδα δεν χτίστηκε από τους νεόπλουτους ούτε από τους βαθύπλουτους δήθεν ευεργέτες που στη κρίση όμως έβγαλαν τις καταθέσεις τους στο εξωτερικό και επενδύουν σήμερα τα λεφτά τους σε οφσόρ για να μη φορολογούνται.

Η Ελλάδα φτιάχτηκε από αυτούς που με τον ιδρώτα τους βγάζουν το μεροκάματο και από όσους άδραξαν την ευκαιρία μιας καλύτερης ζωής με εντιμότητα και αξιοπρέπεια. Τους εργαζομένους και τη μεσαία τάξη. Από αυτούς φτιάχτηκε η Ελλάδα. Αυτοί την κράτησαν στις δύσκολες στιγμές. Οι άνθρωποι του μόχθου, της παραγωγής και της δημιουργίας.

Ποιοι είναι όμως όλοι αυτοί; Ποια είναι στα αλήθεια αυτή η μεσαία τάξη που ξαφνικά τόσο συγκίνησε εκείνους που λίγα χρόνια πριν, τους έριχναν τα βάρη της χρεοκοπίας και τους έλεγαν «μαζί τα φάγαμε»; Θυμάστε.

Είναι μήπως αυτοί που έχουν τόσο μεγάλα κέρδη και ωφελήθηκαν καθόλου από τις φοροελαφρύνσεις στα μερίσματα και στα κέρδη των επιχειρήσεων; Ή είναι αυτοί που έχουν από 800.000 ακίνητη περιουσία να μεταβιβάσουν σε κάθε τους παιδί; Όχι δεν είναι αυτοί.

Αυτοί είναι η τάξη και οι συνδαιτυμόνες του κ. Μητσοτάκη. Για τα συμφέροντα των οποίων εργάζεται. Δεν είναι αυτή η μεσαία τάξη. Μεσαία τάξη, είναι οι άνθρωποι που ξυπνάνε το πρωί να πάνε στη δουλειά, στη βιοτεχνία, στο μαγαζί. Είναι αυτοί που ζουν από τον κόπο τους. Είναι ο κορμός της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτούς τους ανθρώπους, όμως, πρωτίστως εξαπάτησε ο κ. Μητσοτάκης το 2019. Τους υποσχέθηκε λιγότερους φόρους, καλύτερες δουλειές και περισσότερη ασφάλεια. Και σήμερα, δυο χρόνια μετά, όχι μόνο δεν τήρησε τις υποσχέσεις του, αλλά έκανε τα πράγματα πολύ χειρότερα.

Αντί για λιγότερους φόρους, η ελληνική κοινωνία βρέθηκε αντιμέτωπη με μια βαθιά ύφεση, στασιμότητα μισθών, μείωση εισοδημάτων και πλέον μπροστά σε ένα τεράστιο κύμα ακρίβειας που πλήττει την αγοραστική δύναμη των εργαζόμενων, των μισθωτών, των αγροτών, των ελεύθερων επαγγελματιών.

Αντί για καλύτερες δουλειές, έχουμε τη γενίκευση ενός εργασιακού μεσαίωνα. Με κατάργηση της 8ωρης εργασίας, με νομιμοποίηση των απλήρωτων υπερωριών, με αποκαθίλωση των εργασιακών δικαιωμάτων και με καθήλωση του κατώτατου μισθού.

Και αντί για ασφάλεια, ο μέσος πολίτης βιώνει μια πρωτοφανή αίσθηση γενικευμένης ανασφάλειας.

Με τη ραγδαία αύξηση της εγκληματικότητας, τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και του ΕΣΥ, μεσούσης της πανδημίας, την παταγώδη αποτυχία του δήθεν επιτελικού κράτους, όπως τη ζήσαμε όλοι και όλες, δυστυχώς, το φετινό καλοκαίρι.

Και έτσι οι λιγότεροι φόροι, έγιναν λιγότερα χρήματα στις τσέπες των πολιτών. Οι καλύτερες δουλειές, έγιναν κακοπληρωμένες δουλειές σε χειρότερες συνθήκες. Η ασφάλεια, έγινε γενικευμένη ανασφάλεια, οριζόντια στην ελληνική κοινωνία.

Και όλα αυτά δεν συνέβησαν τυχαία. Δεν πρόκειται περί αστοχιών ή ανεπάρκειας κάποιων υπουργών. Όλα αυτά είναι οι συνέπειες μιας συνειδητής πολιτικής επιλογής, η σύλληψη και η εκτέλεση της οποίας, είναι αποκλειστικά έργο του κ. Μητσοτάκη.

Γιατί ο κ. Μητσοτάκης, συνειδητά επέλεξε για ποιους και πώς θα κυβερνήσει τον τόπο. Δεν κυβερνά για τη πλειοψηφία των Ελλήνων. Δεν κυβερνά ούτε καν για όσους τον εξέλεξαν. Κυβερνά για λογαριασμό μιας μικρής μειοψηφίας. Για μια ελίτ λίγων και ισχυρών που επανήλθε στο τιμόνι της χώρας, για να ιδιοποιηθεί τις θυσίες και τους κόπους αυτών που πλήρωσαν την κρίση. Και τρέφεται από το κρατικό χρήμα, επιβάλλοντας δημόσια ρύθμιση για τα ιδιοτελή της συμφέροντα.

Αυτό δείχνουν οι επιλογές του για το εργασιακό νομοσχέδιο που σχεδιάστηκε κατά παραγγελία του ΣΕΒ.

Αυτό δείχνουν οι επιλογές του για τη παιδεία και την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που σχεδιάστηκε κατά παραγγελία των ιδιοκτητών κολεγίων.

Αυτό δείχνουν οι επιλογές του για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που σχεδιάστηκε κατά παραγγελία διεθνών και εγχώριων αρπακτικών, που έχουν στόχο να βάλουν στο χέρι στα κεφάλαια της επικουρικής ασφάλισης, χρεώνοντας σε βάθος χρόνου μέχρι και 70 δις ευρώ τα δημόσια προϋπολογισμό.

Αυτό δείχνουν οι επιλογές του για τον πτωχευτικό νόμο, που σχεδιάστηκε κατά παραγγελία των διεθνών funds, σε συνεργασία με τους πάντα πρόθυμους εγχώριους τραπεζίτες, με στόχο να ρευστοποιήσουν την περιουσία και τα σπίτια των Ελλήνων πολιτών.

Ο κ. Μητσοτάκης κυβερνά επίσης όχι μόνο για τους λίγους και τους ισχυρούς, αλλά και για τον κομματικό του στρατό. Γι' αυτούς τους λίγους, δήθεν άριστους αλλά κατά βάση αργόμισθους, που βρήκαν ξανά ανοιχτές τις πύλες του κράτους για να στήσουν πάρτι απευθείας αναθέσεων.

Τα γαλάζια golden boys που ως γνήσιοι “αντικρατιστές”, με έξοδα του κράτους χρυσοπληρώνονται για να υπονομεύουν από θέσεις δημόσιας ισχύς το δημόσιο συμφέρον.

Αυτό δείχνει η επιλογή του στο δήθεν επιτελικό κράτος, με τον διπλασιασμό των μετακλητών και των αμοιβών τους.

Αυτό δείχνει και το όργιο των απευθείας αναθέσεων σε υπουργία και γενικές γραμματείες, δύο χρόνια τώρα.

Πέρα όμως από το “για ποιους” κυβερνάει, σημασία έχει και το πώς κυβερνάει. Που είναι ίσως το πιο βαθύ, το πιο δομικό, το ακόμα πιο διαβρωτικό για την ίδια τη δημοκρατία.

Και ο κ. Μητσοτάκης κυβερνά μόνος. Ως άλλος Καίσαρας. Μετατρέποντας το Γραφείο του Πρωθυπουργού στον ένα και μοναδικό πυλώνα της εκτελεστικής εξουσίας. Με υπουργούς διακοσμητικούς, με τη Βουλή σε μόνιμο καθεστώς εξαίρεσης.

Η χώρα κυβερνάται από την αρχή του ενός, με το ψέμα και την προπαγάνδα που πληρώνεται αδρά με κρατικό χρήμα, από τη τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου.

Οφείλω να ομολογήσω ότι ποτέ ξανά στη χώρα δεν υπήρξε αυτό το καθεστώς της μονοκαλλιέργειας στη πληροφόρηση.

Ποτέ ξανά η Ελλάδα της οθόνης, δεν υπήρξε τόσο διαφορετική από την Ελλάδα της πραγματικής ζωής, στις πόλεις, στις γειτονιές, στους δρόμους και τις πλατείες. Και αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα δημοκρατίας.

Ο κ. Μητσοτάκης όμως κυβερνά, επίσης, με τον αυταρχισμό. Με το δόγμα του νόμου και της τάξης. Με ακραία βία στις πλατείες απέναντι στους νέους. Με απαγορεύσεις διαδηλώσεων και αστυνομία στα πανεπιστήμια.

Κυβερνά με τον διχασμό. Οι πολιτικοί του αντίπαλοι διαβάλλονται και συκοφαντούνται συστηματικά. Η κριτική εξοβελίζεται με μέσα που θυμίζουν άλλες εποχές.

Και ειδικά στην αντιμετώπιση της πανδημίας για να αποφύγει τις ευθύνες του για την αποτυχία και για να κρύψει την αδυναμία του να πείσει, διαχωρίζει τους Έλληνες σε υπεύθυνους και ανεύθυνους, βαφτίζει τους νέους ανέμελους και τους φοβισμένους, συλλήβδην σε ψεκασμένους.

Κυβερνά, τέλος, έχοντας χάσει πια το πιο κρίσιμο στοιχείο στη σχέση του με τους πολίτες, που είναι η εμπιστοσύνη. Πώς να εμπιστευτούν οι πολίτες έναν άνθρωπο που αρνείται να αντιμετωπίσει την αλήθεια;

Που οργανώνει φιέστες για τη νίκη επί της πανδημίας, ενώ πολλαπλασιάζονται οι νεκροί.

Που χαμογελά μπροστά στον όλεθρο της φωτιάς.

Και που μόλις την περασμένη βδομάδα από αυτό εδώ το βήμα, πανηγύριζε για τον άνεμο αισιοδοξίας που τάχα φυσά στη χώρα. Αλήθεια, πού φυσά αυτός ο άνεμος και εμείς δεν τον έχουμε δει, δεν τον έχουμε αισθανθεί;

Μήπως φυσάει στα σπίτια των οικογενειών των δεκάδων χιλιάδων μαθητών που έμειναν φέτος εκτός πανεπιστημίων;

Σε αυτά των 120.000 παιδιών που έμειναν εκτός μαζικού αθλητισμού;

Μήπως σε αυτά των 83.000 νέων ζευγαριών που είδαν τα παιδάκια τους φέτος εκτός παιδικών σταθμών και Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης;

Ή άραγε στα σπίτια των πολιτών που τους ήρθε ο λογαριασμός του ρεύματος τον Σεπτέμβρη αυξημένος κατά 40%;

Μήπως αυτός ο άνεμος αισιοδοξίας φυσά στα σχολεία μας, που άνοιξαν για δεύτερη φορά εν μέσω πανδημίας, όπως ακριβώς έκλεισαν, με 25 μαθητές ανά τάξη και με εκατοντάδες κρούσματα την πρώτη κιόλας μέρα της νέας σχολικής χρονιάς;

Στα πανεπιστήμια που ένα χρόνο ασχολήθηκαν πώς θα βάλουν μέσα αστυνομικούς, αλλά αμέλησαν να μεριμνήσουν για να ενισχυθούν σε υποδομές και καθηγητές;

Στα ερημωμένα χωριά της Εύβοιας που οι πολίτες δεν ξέρουν πού και πώς θα ζήσουν;

Στα εμπορικά καταστήματα και στην εστίαση που ενάμιση χρόνο μετρούν ζημιές και τρέμουν τη μέρα που θα αρθεί η αναστολή πληρωμών;

Ή μήπως στα νοσοκομεία όπου γιατροί σε ΜΕΘ παραιτούνται γιατί δεν αντέχουν άλλο, αφού δεν έχει προστεθεί ούτε ένας μόνιμος στο ΕΣΥ εδώ και δυο χρόνια;

Ο κ. Μητσοτάκης κάθε μέρα που περνά κάνει δυσκολότερη τη ζωή ολοένα και περισσότερων Ελλήνων. Και λυπάμαι αλλά ο μόνος άνεμος που έχει αρχίσει να φυσά και θα φυσά ολοένα και πιο δυνατά, θα είναι ο άνεμος της κοινωνικής αποδοκιμασίας και της οργής.

Στόχος και στοίχημα δικό μας, να μετατρέψουμε τη λαϊκή οργή σε θετική δύναμη αλλαγής. Γιατί νέα αρχή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη κοινωνία όρθια, ώριμη και αποφασισμένη να μπει μπροστά για να αλλάξει τα πράγματα. Δεν αρκεί μόνο η οργή.

Σήμερα λοιπόν έχω σκοπό να σας περιγράψω τους βασικούς άξονες του σχεδίου μας για αυτή τη **νέα αρχή** που έχει ανάγκη ο τόπος.

Και θέλω να ξεκινήσω από αυτό που καταστράφηκε ολοσχερώς τον περασμένο Αύγουστο, μαζί με εκατομμύρια στρέμματα δάσους, φυσικού περιβάλλοντος. Από το δήθεν επιτελικό κράτος του κ. Μητσοτάκη.

Απέναντι στο αποτυχημένο, αναποτελεσματικό κι αυταρχικό μοντέλο διακυβέρνησης του δήθεν επιτελικού κράτους, εμείς λέμε ότι χρειαζόμαστε ένα Δυνατό, αποτελεσματικό και Ανθρώπινο Κράτος. Όχι ένα κράτος για λίγους, αλλά εγγυητή της κοινωνικής συνοχής. Όχι ένα κράτος λάφυρο, αλλά στήριγμα όλων στην καθημερινότητα, και στην ανάγκη του πολίτη.

Ένα κράτος που δεν θα χειραγωγείται υπόγεια ή ανοιχτά από τις ελίτ, και δεν θα επιτρέπει στους ισχυρούς να το εκμεταλλεύονται ως εργαλείο της ιδιοτέλειάς τους. Ένα κράτος όπου όσοι ασκούν την εξουσία θα λογοδοτούν και θα αξιολογούνται. Όπου η αυθαιρεσία δεν θα καλύπτεται, η ανικανότητα θα κρίνεται και η διαφθορά θα τιμωρείται. Ένα κράτος δίκαιο στον πυρήνα του, γιατί δίκαιο σημαίνει πρωτίστως ότι υπηρετεί αυτούς που το συντηρούν.

Με αυτά ως γνώμονα, έχουμε σχεδιάσει μια ριζική τομή σε δομές, διαδικασίες και νοοτροπία για ένα **Νέο Μοντέλο Διακυβέρνησης**, βασισμένο στις αρχές και τις αξίες της αξιοκρατίας, της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας.

Στόχος και επιλογή μας, στη θέση του δήθεν επιτελικού αυταρχικού κράτους να οικοδομήσουμε το **Αποτελεσματικό Δημοκρατικό Κράτος**. Μακριά από τις ελίτ, τον κομματισμό, το ρουσφέτι, τη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος, τη διαφθορά.

Πριν όμως μπω στην εξειδίκευση του σχεδίου μας, θα ήθελα να επισημάνω ότι ένα τέτοιο κράτος απαιτεί μια διαφορετική αντίληψη διακυβέρνησης. Θέλω λοιπόν σήμερα να δεσμευτώ ενώπιον σας για δύο κομβικά ζητήματα, αυτά είναι έξω και πέρα από τα προγράμματα. Είναι ζητήματα πολιτικής δέσμευσης:

Δεσμεύομαι ότι η προοδευτική κυβέρνηση που θα προκύψει από τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ – Προοδευτική Συμμαχία στις επόμενες εκλογές, δεν θα είναι η κυβέρνηση ενός κόμματος. Ανεξάρτητα από το αν θα είμαστε σε κυβέρνηση συνεργασίας ή όχι, δεν θα είναι κυβέρνηση ενός κόμματος.

Σε κυβερνητικές θέσεις θα τοποθετηθούν και εκπρόσωποι των κοινωνικών ομάδων που κρατούν όρθια την οικονομία και τη χώρα. Της μεσαίας τάξης, των εργαζομένων, της νέας γενιάς. Προσωπικότητες που δεν ανήκουν κατ' ανάγκη στο κόμμα, αλλά τις έχει καταξιώσει η κοινωνική συμμετοχή και δράση, η συμβολή τους στην επιστήμη, την τέχνη, την οικονομική σκέψη και πράξη.

Ήδη εργαζόμαστε για τον σκοπό αυτό. Πρακτικά, αλλά και αποτελεσματικά.

Και επίσης δεσμεύομαι ότι είμαστε αποφασισμένοι να κόψουμε τον ομφάλιο λώρο ανάμεσα στο κόμμα και στο κράτος. Να εμπιστευτούμε και να αναβαθμίσουμε τη δημόσια διοίκηση. Και να οικοδομήσουμε θεσμούς διαφάνειας και αξιοκρατίας.

Ένα **Νέο Δημοκρατικό Μοντέλο Διακυβέρνησης** που θα εμπνέει ασφάλεια στο πολίτη, με στόχο την ανθεκτικότητα, τη σταθερότητα, την προβλεψιμότητα.

Με διαφάνεια, κοινωνική λογοδοσία και αξιοκρατία, με θεσμούς που θα έχουν συνέχεια, ανεξαρτήτως της αλλαγής των κυβερνήσεων.

Την επόμενη των εκλογών:

- Καταργούμε τον Νόμο για το δήθεν επιτελικό κράτος του κ. Μητσοτάκη, που τα οδυνηρά του αποτελέσματα αποδείχτηκαν και στις φετινές καταστροφικές πυρκαγιές.
- Καταργούμε την πολυδάπανη και αναποτελεσματική Προεδρία της Κυβέρνησης. Στη θέση της δημιουργείται στο επίπεδο του Γραφείου του Πρωθυπουργού ένα λιτό και λειτουργικό σχήμα, στο πρότυπο προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών.
- Προχωρούμε στην ουσιαστική και ολόπλευρη αποκομματικοποίηση του κράτους. Κόβοντας τον ομφάλιο λώρο των μετακλητών υπαλλήλων. Ως αποφασιστικό μέτρο στην κατεύθυνση αυτή καταργούμε τις στρατιές των μετακλητών στο δημόσιο τομέα. Σήμερα ο κάθε υπουργός έχει στη δικαιοδοσία του μια στρατιά μετακλητών που σε κάθε ανασχηματισμό τον παίρνει μαζί του και φεύγει. Αυτό θα τελειώσει, γιατί είναι ανάγκη να αποκτήσουμε επιτέλους μια σύγχρονη δημόσια διοίκηση και ένα κράτος απαλλαγμένο από αυτές τις παθογένειες.
- Καταργούμε επίσης, τις απαράδεκτες ρυθμίσεις της σημερινής κυβέρνησης για δυνατότητα τοποθέτησης μετακλητών σε θέσεις της πάγιας διοικητικής ιεραρχίας. Τα υπουργεία θα σταματήσουν να είναι φέουδα κομματικών στρατών. Το ξαναλέω, και αυτό είναι δέσμευση και αυτό θα τελειώσει.
- Καταργούμε, επίσης, τις υπέρογκες και σκανδαλώδεις αμοιβές των λεγόμενων golden boys σε δημόσιους οργανισμούς Κοινής ωφέλειας.

Σε δυο κρίσιμους τομείς, στην αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών και στην εθνική ασφάλεια δημιουργούμε σύγχρονες, σταθερές και υπό διαρκή διακομματικό έλεγχο δομές,

- -Συστήνουμε την Ενιαία Αρχή Πολιτικής Προστασίας. Πρόταση που διαμορφώσαμε στη βάση του πορίσματος Γκολντάμερ για τις δασικές πυρκαγιές.

Με διαλειτουργικότητα με όλους τους αρμόδιους επιστημονικούς φορείς και με επιλογή διοίκησης διακομματικής αποδοχής.

Βάζουμε τέλος στη χρόνια παθogenεία της επικάλυψης αρμοδιοτήτων και της έλλειψης συντονισμού μεταξύ υπουργείων και υπηρεσιών, τόσο στο στάδιο της πρόληψης όσο και στο στάδιο της αντιμετώπισης εκτάκτων φαινομένων.

- Δημιουργούμε Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας.

Έναν θεσμό, αντίστοιχο με αυτόν που λειτουργεί σε πολλές προηγμένες δημοκρατίες, ως όργανο σχεδιασμού της εθνικής στρατηγικής και συντονισμού της δράσης των Υπουργείων Εξωτερικών και Άμυνας.

- Προχωράμε σε βαθύ και ουσιαστικό εκδημοκρατισμό των Σωμάτων Ασφαλείας.

Η επιλογή της ηγεσίας της ΕΛΑΣ θα γίνεται με τη συμμετοχή της Βουλής των Ελλήνων από τη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής.

Όλες οι προσλήψεις στα Σώματα Ασφαλείας θα διενεργούνται μόνο μέσω ΑΣΕΠ και πανελλαδικών εξετάσεων.

- Θεσπίζουμε την αξιολογική επιλογή διοικήσεων νοσοκομείων και άλλων κρίσιμων δομών του κοινωνικού κράτους μέσω ανοιχτών και αντικειμενικών διαδικασιών.

Για να τελειώσουμε πια με αυτό το «έθιμο» της επιλογής αποτυχημένων πολιτευτών για τη διοίκηση νοσοκομείων, που έγινε ανέκδοτο πρόσφατα από τον κ. Μητσοτάκη των αρίστων.

- Ενισχύουμε ουσιαστικά την αυτοδιοίκηση, αποτελεί επιλογή και δέσμευση μας, στο πλαίσιο της πολιτικής μας στόχευσης για αποκεντρωμένο κράτος δίπλα στον πολίτη.

Παραχωρούμε αρμοδιότητες του κοινωνικού κράτους σε Δήμους και Αναπτυξιακές αρμοδιότητες στις Περιφέρειες. Οφείλω να ομολογήσω ότι είναι εξαιρετικά αδικημένες και οι δήμοι και οι περιφέρειες, σε σχέση με τον σχεδιασμό των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης που οφείλουν να ανασχεδιαστούν προκειμένου να δώσουν πόρους στις περιφέρειες και στους δήμους.

- Ενισχύουμε το ΑΣΕΠ σε υποδομές και προσωπικό.

Όλες οι προσλήψεις στο δημόσιο θα διενεργούνται μέσω ΑΣΕΠ αποκλειστικά.

Καταργούμε την πληθώρα των διατάξεων για προσλήψεις εκτός ΑΣΕΠ που θεσμοθέτησε η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

- Προχωρούμε στην υλοποίηση ολιστικού σχεδίου για τον ψηφιακό μετασχηματισμό του δημοσίου, με έμφαση στην ταυτόχρονη απλοποίηση των διαδικασιών, ώστε να αντιμετωπιστεί η ψηφιοποίηση της γραφειοκρατίας και του πελατειακού κράτους, που παρατηρείται σήμερα.

- Ενισχύουμε τον πλουραλισμό στην ενημέρωση με οδηγό μία σύγχρονη και ανταγωνιστική δημόσια τηλεόραση.

Επιλέγουμε τη Διοίκηση της ΕΡΤ και του ΑΠΕ από τη διάσκεψη των προέδρων της Βουλής και επαναφέρουμε την ευθύνη τους στα αρμόδια υπουργεία.

- Προχωρούμε, τέλος, σε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο διαφάνειας και ελέγχου της εγκυρότητας των μετρήσεων κοινής γνώμης.

Με την υποχρέωση τους να αναρτούν σε ειδική ιστοσελίδα διαύγειας όλα τα πρωτογενή στοιχεία των μετρήσεων τους, καθώς και να δημοσιοποιούν τις συμβάσεις έργου που συνάπτουν με δημόσιους ή ιδιωτικούς εντολείς.

Με αυτά τα τολμηρά μέτρα θα επιχειρήσουμε να βάλουμε ένα τέλος στο φαύλο, κομματικό, μεροληπτικό, πελατειακό κράτος.

Ξέρετε γιατί τα αποφασίσαμε όλα αυτά τα μέτρα και δεσμευόμαστε να τα εφαρμόσουμε; Γιατί εμείς σχεδιάζοντας το δημοκρατικό και αποτελεσματικό κράτος, που είναι το όραμα μας δεν έχουμε στο μυαλό μας τα δικά μας παιδιά. Αλλά τον κάθε πολίτη που το συντηρεί με τους φόρους του και δικαιούται να το έχει δίπλα του όταν το έχει ανάγκη.

Δεν έχουμε στο μυαλό μας τα δικά μας παιδιά αλλά έχουμε στο μυαλό μας αυτούς που πάνε το πρωί σε μια δημόσια υπηρεσία ή την Εφορία. Αυτούς που πρέπει εύκολα και χωρίς κόστος να έχουν φάρμακα και πρόσβαση στην περίθαλψη. Αυτούς που πρέπει να μορφώνονται σε καλά δημόσια σχολεία και πανεπιστήμια. Αυτούς που πρέπει να πάψουν να αναγκάζονται να δουλεύουν μαύρα και αδήλωτα 12ωρα. Αυτούς που πρέπει να νιώθουν ασφάλεια και όχι απειλή από το κράτος, στις γειτονιές και τις πλατείες τους.

Και μόνο ένα δημοκρατικό, δίκαιο και αποτελεσματικό στις ανάγκες του πολίτη κράτος, μπορεί να είναι ταυτόχρονα και κοινωνικό κράτος.

Να αντιμετωπίζει και να αμβλύνει τις μεγάλες κοινωνικές ανισότητες.

Να δίνει ίσες ευκαιρίες και προοπτική για όλους και όλες.

Και προσέξτε, δεν μιλώ μόνο για τις επαγγελματικές ευκαιρίες. Μιλώ για την ευκαιρία που πρέπει να έχει κάθε νέο ζευγάρι – ετερόφυλο ή ομόφυλο – να ζήσει μαζί και να κάνει οικογένεια.

Για την ευκαιρία ενός νέου ζευγαριού να στείλει σε ένα παιδικό σταθμό τα παιδιά του.

Για την ευκαιρία κάθε καλλιτέχνη να μπορεί να δημιουργήσει, να αναδείξει το έργο του και να ζήσει από αυτό.

Για την ευκαιρία μιας νέας γυναίκας να μπορεί να ζει και να εργάζεται χωρίς τον μόνιμο φόβο της κακοποίησης και της παρενόχλησης στη δουλειά και στο δρόμο.

Για την ευκαιρία του κάθε πολίτη σε αξιοπρεπή περίθαλψη σε καλά δημόσια νοσοκομεία.

Για εκπαίδευση των παιδιών τους σε καλά δημόσια σχολεία.

Για τις σπουδές τους σε καλά δημόσια πανεπιστήμια.

Και για τη προοπτική εργασίας τους με μισθούς αξιοπρέπειας.

Για αυτό λοιπόν δίπλα στο δημοκρατικό και αποτελεσματικό κράτος, έχουμε σχεδιάσει και τις μεγάλες αναγκαίες τομές για αυτό που ονομάζουμε **κοινωνικό κράτος**.

Πρώτα από όλα, με το σχέδιό μας που παρουσιάσαμε πέρυσι την Άνοιξη για το **νέο ΕΣΥ**. Που θα σέβεται τις προτεραιότητες και τα όρια κάθε πολίτη. Που θα αντιμετωπίζει κάθε ασθενή ανάλογα με τις ανάγκες του και όχι ανάλογα με το πορτοφόλι του.

Το σχέδιό μας, λαμβάνοντας υπόψη και τα δεδομένα της πανδημίας, προβλέπει:

- Γενναία αύξηση της χρηματοδότησης του ΕΣΥ με δύο δισ. από τον κρατικό Προϋπολογισμό και επιπλέον ένα δις από τους πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης.
Με προοπτική σε βάθος τετραετίας να προσεγγίσουμε τον ευρωπαϊκό μέσο όρο σε δαπάνες για την υγεία, που είναι στο 7% του ΑΕΠ.
- Προβλέπουμε μια ριζική αναδιαμόρφωση του μισθολογίου του ιατρικού προσωπικού, ώστε να καταπολεμήσουμε το brain drain, με τον εισαγόμενο μισθό για τον πρωτοδιόριστο γιατρό στα 2.000 ευρώ. Και ανάλογη προσαρμογή στις υπόλοιπες βαθμίδες.
- Προβλέπουμε την άμεση πρόσληψη 5.500 μόνιμων υγειονομικών σε αντικατάσταση όσων αποχώρησαν από το σύστημα τον τελευταίο ενάμιση χρόνο χωρίς να αντικατασταθούν.
- Την πρόσληψη επιπλέον 10.000 μόνιμων υγειονομικών σε βάθος τριετίας.
- Μονιμοποίηση στο ΕΣΥ του συνόλου του υγειονομικού προσωπικού που έδωσε και δίνει τη μάχη με αυταπάρνηση και αυτοθυσία, τη μάχη κατά της πανδημίας.
- Προβλέπουμε επίσης την ένταξη των υγειονομικών εργαζόμενων στο καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών. Γιατί αν αυτοί δεν δικαιούνται αυτό το καθεστώς ποιοι άραγε το δικαιούνται;
- Την ιδιαίτερη ενίσχυση της πρωτοβάθμιας φροντίδας Υγείας με τριπλασιασμό των δομών ΤΟΜΥ.
Από τις 127 που λειτουργούν σήμερα και εμείς τις ανοίξαμε – όταν μας χλεύαζε τότε ο κ. Μητσοτάκης ότι θέλουμε να κάνουμε την Ελλάδα Σοβιετική Ένωση- σήμερα έχουμε στόχο να πάμε στις 380 ΤΟΜΥ σε όλη τη χώρα. Διότι αν δεν δώσουμε έμφαση στην πρωτοβάθμια φροντίδα Υγείας δεν θα μπορούμε να έχουμε ένα διαφορετικό ΕΣΥ.
- Προχωρούμε επίσης στην εδραίωση του θεσμού του οικογενειακού γιατρού σε όλη την επικράτεια και για όλους τους πολίτες.

- Στη λειτουργία ανά δήμο Πολυδύναμων Κέντρων Υγείας.
- Σε ένα δίκτυο Ολοκληρωμένης κατ' οίκον Φροντίδας.

Μετά την πανδημία το Νέο ΕΣΥ αποτελεί πλέον εθνική επιταγή. Νομίζω ότι θα αποτελέσει ένα από τα πιο σημαντικά στοιχεία για την προοδευτική διακυβέρνηση της επόμενης ημέρας.

Εξίσου κρίσιμης σημασίας, όμως, είναι και οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις, η **Νέα Αρχή** που έχουμε ανάγκη να προχωρήσουμε και στον χώρο της παιδείας. Με μια μεγάλη τολμηρή Δημοκρατική Μεταρρύθμιση, με στόχο ένα ισχυρό Δημόσιο σχολείο, και ένα υψηλού επιπέδου Δημόσιο πανεπιστήμιο, ανοιχτό σε όλους νέους έχουν μαθησιακή δυνατότητα και ισχυρή θέληση για γνώση, χωρίς αποκλεισμούς.

Η μεταρρύθμιση που έχουμε σχεδιάσει, μεταξύ άλλων προβλέπει:

- Την καθιέρωση της δεκατετράχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης.
- Την άμεση επιπλέον ενίσχυση με 20.000 διορισμούς δασκάλων και καθηγητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
- Τη θέσπιση ρήτρας αυτόματης πρόσληψης, ώστε αυτόματα να διορίζεται ένας εκπαιδευτικός για καθένα που θα συνταξιοδοτείται.
- Το διπλασιασμό σε βάθος τετραετίας της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων.
- Τον διπλασιασμό σε βάθος τετραετίας, του αριθμού των μελών ΔΕΠ, με 2000 διορισμούς ανά έτος. Διότι εμείς θέλουμε καθηγητές στα πανεπιστήμια όχι αστυνομικούς στα πανεπιστήμια. Να η διαφορά μας, με την αυταρχική, με τη συντηρητική, με τη νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη.
- Προχωρούμε επίσης στη Διαμόρφωση Εθνικού Σχεδίου Φοιτητικής Στέγης για να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο ζήτημα της στέγης των φοιτητών.
- Προχωρούμε επίσης στη ριζική αναβάθμιση του Απολυτηρίου του Λυκείου, με ταυτόχρονη αναδιαμόρφωση του προγράμματος, ώστε στη Γ Λυκείου να διδάσκονται λιγότερα μαθήματα περισσότερες ώρες.
- Και επαναφέρουμε το σύστημα εισαγωγής που ακύρωσε η Νέα Δημοκρατία η κυβέρνηση της και δεν πρόλαβε να εφαρμοστεί, το σύστημα εισαγωγής των “πράσινων” και “κόκκινων” σχολών που είχαμε ήδη νομοθετήσει, και παρέχει τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης στο Πανεπιστήμιο με μόνο την απόκτηση του απολυτηρίου. Διότι, και αυτή επίσης είναι μια μεγάλη διαφορά που έχουμε: εμείς θέλουμε η κάθε νέα και ο κάθε νέος να σπουδάσει σε καλά πανεπιστήμια στη χώρα μας και να μην τρέχει για σπουδές στο εξωτερικό ή σε ιδιωτικά κολέγια αμφιβόλου ποιότητας, γιατί για μας το κριτήριο για τις σπουδές δεν είναι το πορτοφόλι της οικογένειας,

αλλά είναι η θέληση του νέου και της νέας, η δυνατότητα να αποκτήσει τη γνώση.

- Τέλος, προχωράμε στη λειτουργία των Διετών Προγραμμάτων Σπουδών, όπου θα εισάγονται χωρίς εξετάσεις οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, θα παρέχουν επαγγελματικό πιστοποιητικό ευρωπαϊκών προδιαγραφών, και θα λειτουργούν σε συνεργασία με τοπικούς παραγωγικούς φορείς.
- Και βεβαίως, δεν είναι ανάγκη να σας το πω, από την πρώτη στιγμή καταργούμε τη Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής και καταργούμε και την πανεπιστημιακή αστυνομία, που προφανώς έχει καταντήσει ανέκδοτο, διότι την θεσμοθέτησαν για να μην την εφαρμόσουν.

Δεν έχει νόημα, όμως, να μιλάμε για μια Νέα Αρχή στον τόπο, αν δεν θέσουμε ως προτεραιότητα την προστασία της εργασίας. Για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης, αλλά και ως αναγκαία συνθήκη οικονομικής ανάπτυξης.

Θέλω σε αυτό το σημείο να εκφράσω την οργή και τον αποτροπιασμό μου για αυτή την ανήθικη πράξη μιας εταιρίας στον τομέα των ταχυμεταφορών που εκμεταλλεύτηκε τον άθλιο, τον κατάπτυστο νόμο Μητσοτάκη για τα εργασιακά – νόμος Μητσοτάκη δεν είναι και όχι Χατζηδάκη, ο Χατζηδάκης απλά κάνει τη βρώμικη δουλειά – για να οδηγήσει τους εργαζόμενους σε καθεστώς δουλείας. Είδαμε όμως την ελπιδοφόρα αντίσταση της ελληνικής κοινωνίας. Είδαμε όμως την ελπιδοφόρα αλληλεγγύη, όχι μόνο των νέων ανθρώπων μέσα από το διαδίκτυο και έξω από αυτό. Και η αισχυντηλή υποχώρηση είναι μια μικρή νίκη. Δεν θα αφήσουμε σε χλωρό κλαρί κανέναν εργοδότη που θέλει να εκμεταλλευτεί την εργασία. Που θέλει να εκμεταλλευτεί τους εργαζόμενους. Θα είμαστε δίπλα στους αδύναμους, στους ανθρώπους που διεκδικούν το δίκαιο τους και μια εργασία με αξιοπρέπεια.

Σε αυτό το πλαίσιο έχουμε ήδη έτοιμες τις πρώτες νομοθετικές μας παρεμβάσεις.

- Την πρώτη μέρα της νέας προοδευτικής διακυβέρνησης θεσμοθετούμε τη γενναία αύξηση του κατώτατου μισθού στα 800 ευρώ που έχουμε εξαγγείλει. Προσέξτε όταν εμείς το είχαμε εξαγγείλει μας είπαν μιλάτε για μεγάλη αύξηση. Δείτε τι γίνεται στην Ισπανία, στη Γαλλία, δείτε πως σε όλη την Ευρώπη αντιμετωπίζουν το κύμα της ακρίβειας οι κυβερνήσεις; Δείτε με πιο βασικό επιχείρημα προσέρχεται για να κυβερνήσει στην κάλπη των εκλογών την επόμενη Κυριακή ο σοσιαλδημοκράτης Σόλτς; Δείτε ποια είναι τα εργαλεία εκείνα που έχουν οι κυβερνήσεις αν θέλουν και αν δεν δεσμεύονται από ισχυρά συμφέροντα για να κάνουν αναδιανομή υπέρ των εργαζόμενων, υπέρ των κατώτατων κοινωνικών στρωμάτων και δείτε και τι κάνει ο κ. Μητσοτάκης. Προεκλογικά, κάτω από τη δική μας πίεση είχε υποσχεθεί ότι θα αυξάνει τον κατώτατο μισθό διπλάσια από την ανάπτυξη. Πέρασαν δύο χρόνια και δεν είδαμε καμία αύξηση του κατώτατου μισθού και ανακοίνωσε πριν από λίγους μήνες μια ντροπιαστική αύξηση 2% που μάλιστα θα αρχίσει από το 2022. Να λοιπόν γιατί δεν είμαστε υπερβολικοί όταν λέμε ότι ο κ. Μητσοτάκης και η κυβέρνησή του δεν ενδιαφέρετε και δεν κυβερνά για την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, αλλά κυβερνά για λίγους

και ισχυρούς. Εμείς λοιπόν θα προχωρήσουμε στην υλοποίηση αυτής της δέσμευσης.

- Θα καταργήσουμε τον Νόμο Χατζηδάκη που καταργεί το οκτάωρο εργασίας και θεσμοθετεί απλήρωτες υπερωρίες
- Θα εγκαθιδρύσουμε ισχυρό σύστημα συλλογικών διαπραγματεύσεων.
- Θα αποκαταστήσουμε άμεσα και θα διευρύνουμε τις Συλλογικές Συμβάσεις εργασίας
- Θα επαναφέρουμε τον βάσιμο λόγο απόλυσης, που κατάργησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας
- Θα ενισχύσουμε ξανά το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας
- Θα αποκαταστήσουμε το συνταγματικό δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία
- Έχουμε επίσης σχέδιο για τη ρύθμιση της τηλεργασίας.
- Για τη μετατροπή σε αορίστου χρόνου τις συμβάσεις όσων εργάζονται με μπλοκάκια και διαρκώς ανανεούμενες συμβάσεις ορισμένου χρόνου
- Έχουμε σχέδιο να μειώσουμε το όριο των υπερωριών και να καταργήσουμε τον θεσμό της υπερεργασίας που μόνο στη χώρα μας υπάρχει
- Να αποκαταστήσουμε και να κατοχυρώσουμε θεσμικά ξανά το ιερό δικαίωμα στην απεργία.
- Να εφαρμόσουμε πιλοτικά και στην Ελλάδα γιατί σε άλλες χώρες έχει εφαρμοστεί το 35ώρο, χωρίς μείωση αποδοχών και με αντισταθμιστικά μείωση του μη μισθολογικού κόστους για όσες επιχειρήσεις το επιλέξουν.
- Θα ενισχύσουμε τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας στο Δημόσιο τομέα.
- Θα προχωρήσουμε άμεσα σε ένα ειδικό πρόγραμμα brain gain, με ενίσχυση της απασχόλησης για 50.000 νέους επιστήμονες διάρκειας 24 μηνών, με αυξημένες αμοιβές.
- Θα υλοποιήσουμε άμεσα ένα πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας για 100.000 εργαζόμενους, με έμφαση στις γυναίκες, διάρκειας 12 μηνών, με παράλληλη κατάρτιση και επανακατάρτιση. Τα έχουμε έτοιμα όλα αυτά.

- Τέλος, έχουμε σχέδιο να αναγνωρίσουμε τους αόρατους εργαζόμενους σε πλατφόρμες ως μισθωτούς με εξαρτημένη εργασία, δίνοντάς τους δικαιώματα σε κατοχυρωμένο μισθό, ωράρια και ασφάλεια.

Όπως θα καταλάβατε, αν και οι περισσότεροι από εδώ, σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, προερχόμενοι και από παραγωγικούς φορείς, ίσως αγωνιάτε να ακούσετε τι θα πω για τα ζητήματα της οικονομίας. Όπως θα καταλάβατε το έχω αφήσει προς το τέλος της ομιλίας μου. Ίσως γιατί το καλό αργεί να γίνει.

Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε πριν μιλήσω για τα μέτρα και τις προτάσεις μας, για τις δεσμεύσεις μας, για τις νομοθετικές παρεμβάσεις που ήδη έχουμε έτοιμες, να πω δυο λόγια, δυο λόγια για το τι συμβαίνει σήμερα στη χώρα, όπου το τελευταίο διάστημα φαίνεται να ευημερούν οι αριθμοί αλλά να δυστυχούν οι άνθρωποι.

Γιατί τα μεγέθη της ανάκαμψης σε καμία περίπτωση δεν ακουμπούν στην τσέπη της συντριπτικής πλειοψηφίας των μικρομεσαίων, των αυτοαπασχολούμενων και των μισθωτών. Που έχουν δει την αγοραστική τους δύναμη να μειώνεται ραγδαία από αυτό το πρωτοφανές κύμα ακρίβειας.

Εκτός από τις εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης Μητσοτάκη, που δεν επιθυμεί να παρέμβει στο ράλι της κερδοσκοπίας, προσδοκώντας μια υποτιθέμενη αυτορρύθμιση της αγοράς, που δεν έρχεται ποτέ, θα έλεγα ότι υπάρχουν και δομικές αιτίες που επιτείνουν την ασύμμετρη και μη συμπεριληπτική ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Και μια από αυτές τις δομικές αιτίες είναι αυτό το τεράστιο και διαρκώς διευρυνόμενο έλλειμμα εμπορικού ισοζυγίου. Το γεγονός δηλαδή ότι ως χώρα εισάγουμε ολοένα και περισσότερα προϊόντα και αγαθά σε σύγκριση με όσα εξάγουμε.

Γι' αυτό και δεν μπορεί να υπάρξει νέα αρχή πραγματικά, αν δεν τονώσουμε την εγχώρια παραγωγή, αν δεν αλλάξουμε το παραγωγικό μας μοντέλο, στοχεύοντας στην αύξηση της παραγωγικότητας, στη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή του παραγωγικού δυναμικού της χώρας στον παραγόμενο πλούτο.

Βασική προϋπόθεση για να συμβεί αυτό, όμως, είναι να ξεφύγουμε από αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο ενός, επιτρέψτε μου την έκφραση, ολιγαρχικού καπιταλισμού που επιβάλλει στη χώρα μας ο κ. Μητσοτάκης.

Και δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα γι' αυτό που έλεγα πριν, το για ποιους κυβερνά, από το σχέδιο της κυβέρνησης για την κατεύθυνση των πόρων του Ταμείου Ανάκαμψης, στην κατεύθυνση των πόρων σε λίγους επιχειρηματικούς ομίλους, χωρίς καμία μέριμνα, ώστε τα έργα να έχουν εγχώρια προστιθέμενη αξία.

Είναι επομένως αναγκαίο, πρώτα από όλα, να ανασχεδιαστεί η κατεύθυνση των πόρων του Ταμείου, ώστε να ενισχύσουμε την εγχώρια παραγωγή και να πετύχουμε τη μέγιστη δυνατή συμμετοχή της κοινωνίας. Γι' αυτό και συνδέουμε στο πρόγραμμά μας την πράσινη μετάβαση με την ελληνική παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών.

Δίνουμε προτεραιότητα στην αποκέντρωση της παραγωγής, την τοπικότητα και φυσικά σε συμμετοχικές μορφές στις επενδύσεις και τη διαχείριση, όπως οι ενεργειακές κοινότητες.

· Κεντρικός μας στόχος –και τον έχουμε διατυπώσει- είναι το 50% των νέων αδειών ΑΠΕ και εξοικονόμησης ενέργειας να προέρχεται αποκλειστικά από νοικοκυριά και ΜμΕ. Το 50%.

Γι' αυτό και έχουμε δέσμευση να κατανείμουμε το 50% των αδειών ΑΠΕ σε ενεργειακές κοινότητες, σε αυτοκατανάλωση νοικοκυριών και επιχειρήσεων, σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις αλλά και αγρότες.

Και κεντρικό ρόλο σε αυτό το σχεδιασμό τόνωσης της εγχώριας παραγωγής και μεγαλύτερης συμμετοχής των παραγωγικών δυνάμεων σε κάθε οικονομία έχουν οι τράπεζες.

Που ως γνωστόν όμως στη χώρα μας δεν δανείζουν τη συντριπτική πλειονότητα των επιχειρήσεων, την συντριπτική πλειονότητα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και έχουν ήδη δυστυχώς μεταβιβάσει τα δάνεια των περισσότερων επιχειρήσεων σε funds που εκποιούν με σημαντικό περιθώριο κέρδους τις περιουσίες των υπερχρεωμένων ελληνικών επιχειρήσεων, συνήθως σε ξένους επενδυτές. Έτσι οδηγούμαστε, εκτός των άλλων, και σε μια διαδικασία βίαιου αφελληνισμού σημαντικών πηγών πλούτου στη χώρα μας. Και αυτό συμβαίνει σήμερα σχεδόν σε όλους τους τομείς της επιχειρηματικής και οικονομικής ζωής.

Προχωρούμε λοιπόν άμεσα σε παρεμβάσεις με στόχο την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος, με την αναδιάταξη του Τραπεζικού τομέα, και την επαναφορά του χρηματοπιστωτικού συστήματος στον φυσικό του ρόλο, δηλαδή σε αυτόν του βασικού χρηματοδότη της οικονομίας.

·Αξιοποιούμε τις μετοχές του δημοσίου και ανακτούμε μια τουλάχιστον συστημική τράπεζα σε δημόσιο μάλιστα.

·Αναβαθμίζουμε τον ρόλο της Αναπτυξιακής Τράπεζας.

Η Αναπτυξιακή Τράπεζα θα μπορεί πλέον αφενός να αγοράζει μέσω της έκδοσης εγγυημένων ομολόγων μέρος των χρεών των βιώσιμων επιχειρήσεων, ώστε να τις διασώσει και, αφετέρου, θα τις κατευθύνει σε περισσότερο παραγωγική λειτουργία εξασφαλίζοντας τους επιπλέον ρευστότητα

Ενώ για τα χρέη των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών, έχουμε ήδη έτοιμες τις πρώτες παρεμβάσεις.

·Προχωρούμε λοιπόν σε διαγραφή μέρους του ιδιωτικού χρέους που δημιουργήθηκε στο διάστημα της πανδημίας για φυσικά πρόσωπα, επιχειρήσεις και αγρότες.

· Καταργούμε τον πτωχευτικό Κώδικα Μητσοτάκη που οδηγεί χιλιάδες νοικοκυριά, επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα σε πτώχευση.

·Θεσμοθετούμε μόνιμο ολιστικό πλαίσιο διαχείρισης του ιδιωτικού χρέους.

·Θεσμοθετούμε την προστασία της πρώτης κατοικίας και της αγροτικής γης.

Ενώ για το νέο κύμα ακρίβειας που ήδη σαρώνει επιχειρήσεις και νοικοκυριά:

·Προχωράμε σε ριζική μείωση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, πετρέλαιο κίνησης, καθώς και στη βενζίνη, στα κατώτατα όρια που

προβλέπει η ΕΕ. Δηλαδή μείωση 20% για το πετρέλαιο κίνησης. Μείωση 50% για βενζίνη. Μείωση 93% - αυτά είναι τα κατώτατα όρια που προβλέπει η Ε.Ε.- μείωση 93% -σχεδόν αναστολή - για το πετρέλαιο θέρμανσης.

Και αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν να πιστεύει ο κ. Μητσοτάκης ότι με ασπιρίνες θα μπορέσει να καταπολεμήσει ένα τέτοιο κύμα ακρίβειας σαν αυτό το οποίο βρισκόμαστε μπροστά. Και πώς είναι δυνατόν να πιστεύει ότι με 150 εκατομμύρια που στην πραγματικότητα δίνονται προκειμένου να επιδοτήσουν την κερδοσκοπία των παρόχων, θα αντιμετωπιστεί αυτό το τεράστιο κύμα των ανατιμήσεων στο ρεύμα. Και δεν βλέπει τι ακριβώς κάνουν άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Τι ακριβώς ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός της Ισπανίας λίγο πριν έρθει στην Ελλάδα προχθές για την Ευρωμεσογειακή Σύνοδο; Ανακοίνωσε, ακριβώς, τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κατώτατο όριο της Ε.Ε. και διατίμησης σε ορισμένες τιμές.

Εμείς λοιπόν πιστεύουμε και έχουμε σχέδιο να αντιμετωπίσουμε την ακρίβεια με ριζικές παρεμβάσεις. Παρεμβάσεις όμως που δεν πρέπει να μείνουν εκεί. Πρέπει να επεκταθούν και σε θεσμικό πλαίσιο.

Γι αυτό η πρώτη κίνηση θα ήταν:

- Να προχωρήσουμε σε ρύθμιση της αγοράς ενέργειας από τη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας και την Επιτροπή Ανταγωνισμού, ώστε να σταματήσει αυτή η κερδοσκοπία των καρτέλ και να μειωθούν τα τιμολόγια.

- Και βεβαίως να επαναφέρουμε το κοινωνικό τιμολόγιο, μειώνοντας δραστικά τους λογαριασμούς της ΔΕΗ για τα λαϊκά νοικοκυριά.

- Και ταυτόχρονα να επεκτείνουμε το επίδομα θέρμανσης, ιδιαίτερα εδώ στη Βόρεια Ελλάδα και στις ορεινές περιοχές, λόγω του πιο ψυχρού και μεγαλύτερου σε διάρκεια χειμώνα η οικονομική απώλεια θα είναι μεγαλύτερη.

Για το φορολογικό σύστημα, προχωρούμε στην αντιμετώπιση των πολιτών, όχι με βάση την ιδιότητά τους αλλά ανάλογα με τα εισοδήματά τους, δίκαια και προοδευτικά.

Σε ό,τι αφορά τώρα τα φορολογικά μέτρα, για το φορολογικό σύστημα έχουμε σχέδιο να προχωρήσουμε σε παρεμβάσεις που θα αντιμετωπίζουν τους πολίτες, όχι με βάση την ιδιότητά τους, αλλά ανάλογα με τα εισοδήματά τους, δηλαδή δίκαια και προοδευτικά.

Σε αυτό το πλαίσιο:

- Καταργούμε την εισφορά αλληλεγγύης για όλους όσοι έχουν ετήσιο εισόδημα έως 40.000 ευρώ. Για όλους, για μισθωτούς, για συνταξιούχους που τόσο πολύ εξαπατήθηκαν απ' αυτή την κυβέρνηση, που έταζε ότι θα διατηρήσει τη 13^η σύνταξη, την έκοψα και τώρα το κοινωνικό μέρισμα 1 δις τον χρόνο θα πηγαίνει για τους κερδοσκόπους των funds για το νέο νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της ιδιωτικής ασφάλισης.

Για όλους λοιπόν, για δημόσιους υπαλλήλους, αγρότες, αυτοαπασχολούμενους, μισθωτούς και συνταξιούχους. Για όλους ανεξάρτητα από το πού προέρχεται το εισόδημά τους. Χωρίς αυθαίρετες και άδικες διακρίσεις.

Και μειώνουμε πάνω από τα 40 χιλ. ευρώ προοδευτικά τον συντελεστή της εισφοράς αλληλεγγύης για εισοδήματα έως 65.000 ευρώ.

Αυτή είναι η δική μας αντίληψη για ένα προοδευτικό και δίκαιο φορολογικό σύστημα.

Τέλος:

·Καταργούμε το τέλος επιτηδεύματος για όλους ανεξαρτήτως επαγγέλματος. Γιατί αυτός είναι ένας φόρος εντελώς άδικος.

Και ειδικά για τη στήριξη του αγροτικού κόσμου τώρα, που στο περιβάλλον της κλιματικής κρίσης και της αύξησης των τιμών αντιμετωπίζει ζωτικής σημασίας προβλήματα:

·Χορηγούμε Εισόδημα Έκτακτης Ανάγκης για όλους τους παραγωγούς που έχασαν το μέσο παραγωγής εισοδήματός τους από τις καταστροφικές πυρκαγιές στη χώρα μας το περασμένο καλοκαίρι.

· Ρυθμίζουμε τα χρέη που δημιουργήθηκαν μέσα στην κρίση και ιδιαίτερα στις πυρόπληκτες περιοχές.

·Χορηγούμε Εισόδημα Έκτακτης Ανάγκης και στους κτηνοτρόφους ορεινών και νησιωτικών περιοχών για αγορά ζωοτροφών και γεωργικών εφοδίων.

·Χορηγούμε ειδική ενίσχυση για την αντιμετώπιση της αύξησης της τιμής του αγροτικού ηλεκτρικού ρεύματος

· Επιστρέφουμε τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στους αγρότες για το πετρέλαιο κίνησης.

·Λαμβάνουμε ειδικά μέτρα για την προστασία των εθνικών μας προϊόντων έναντι της νοθείας και των ελληνοποιήσεων, με πολύ αυστηρούς ελέγχους και πολύ αυστηρά πρόστιμα.

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι

Από το σχέδιό μας για μια Νέα Αρχή, δεν μπορεί να λείπει η Θεσσαλονίκη, δεν μπορεί να λείπει η Βόρεια Ελλάδα.

Η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, θα μου επιτρέψετε να σας πω, ότι την αγνοεί και την υποβαθμίζει.

Εμείς της δώσαμε τη δέουσα προσοχή. Και για πρώτη ίσως φορά σε συνθήκες πολύ δύσκολες, ξαναβάλαμε τη Θεσσαλονίκη στο χάρτη του αναπτυξιακού σχεδιασμού, με όραμα και με σχέδιο φιλόδοξο αλλά ρεαλιστικό.

Με πρωτοβουλίες ολοκλήρωσης υποδομών που καθιστούν τη Θεσσαλονίκη σύγχρονη μητρόπολη:

Μετρό και επεκτάσεις, Λιμάνι, Αεροδρόμιο, οδικές συνδέσεις, ηλεκτροκίνηση σιδηροδρόμου, χρηματοδότηση της πόλης με 3,5 εκατομμύρια ευρώ για δράσεις καθαριότητας, ανακύκλωση και κυκλική οικονομία, εκατοντάδες εργαζόμενους στη δασοπροστασία και εμβληματικές παρεμβάσεις αναβάθμισης του δημόσιου χώρου.

Όπως η ανάπλαση της ΔΕΘ, η απόδοση των στρατοπέδων Παύλου Μελά και Κόδρα, το μουσείο Ολοκαυτώματος και το νέο γήπεδο για τον ΠΑΟΚ.

Αλλά και με αξιοποίηση του περιβαλλοντικού πλεονεκτήματος της Θεσσαλονίκης. Με τον Φορέα για τον Θερμαϊκό Κόλπο, το παράκτιο μέτωπο, την αναβάθμιση περιοχών από τη βιομηχανική ρύπανση, την οργάνωση της βιομηχανικής ζώνης Καλοχωρίου.

Όλα αυτά έγιναν με επιμονή, με σχέδιο, με όραμα. Πολλά απ' αυτά ολοκληρώθηκαν. Πολλά απ' αυτά δρομολογήθηκαν.

Και σήμερα, δύο χρόνια μετά από την ανάληψη της διακυβέρνησης από τον κ. Μητσοτάκη, σας καλώ όλοι μαζί να αναρωτηθούμε, τι έχει γίνει στην πόλη; Τι έχει γίνει στην πόλη αυτά τα δύο χρόνια;

Στον ΟΑΣΘ ακυρώθηκε ο διαγωνισμός για την προμήθεια 350 καινούργιων λεωφορείων.

Το Μετρό ξαναέγινε ανέκδοτο. Εμείς το παραλάβαμε σταματημένο στο 30% και το παραδώσαμε στο 80% το 2019. Με προοπτική λειτουργίας της κεντρικής γραμμής από το 2020 για όλους στους σταθμούς πλην της Βενιζέλου. Και ήρθε ο κ. Μητσοτάκης και αποφάσισε να εκδικηθεί, όχι τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά τους Θεσσαλονικείς, και να εκδικηθεί τη Θεσσαλονίκη και την πολιτισμική της κληρονομιά. Με την επιλογή απόσπασης των αρχαίων από το Σταθμό της Βενιζέλου που και θα αυξήσει σημαντικά το κόστος του έργου, και το χρόνο παράδοσης, ενδεχομένως και το όφελος του αναδόχου.

Αλλά δεν είναι μόνο το Μετρό στο οποίο αποδεικνύει ο κ. Μητσοτάκης ότι θέλει να εκδικηθεί τη Θεσσαλονίκη.

Είναι η σιδηροδρομική Εγνατία που αγνοείται η τύχη της.

Είναι το διαμετακομιστικό στο πρώην στρατόπεδο Γκόνου που έχει παγώσει.

Είναι ο Φορέας Διαχείρισης του Θερμαϊκού Κόλπου που απαξιώθηκε.

Είναι το στρατόπεδο Κόδρα, που η απόδοσή του πάγωσε.

Είναι το υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης που πια δεν θα έχει καμία αναπτυξιακή αρμοδιότητα.

Είναι το γήπεδο του ΠΑΟΚ που ούτε αυτό προχωρά, παρά τις δεσμεύσεις.

Και είναι, τέλος, η ολοκληρωτική απουσία της Θεσσαλονίκης από τα κονδύλια για το Ταμείο ανάκαμψης.

Ο κ. Μητσοτάκης αποφάσισε να αφήσει ολόκληρη την πόλη και τις ανάγκες της έξω από τον σχεδιασμό χρηματοδότησης. Αποφάσισε να σβήσει την πόλη από τον αναπτυξιακό χάρτη της χώρας.

Εγώ σήμερα, φίλες και φίλοι Θεσσαλονικείς, απέναντί σας μια και μόνη δέσμευση καταθέτω: Οι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης θα ανασχεδιαστούν με προτεραιότητα τη Βόρεια Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη. Η Θεσσαλονίκη και η Βόρεια Ελλάδα θα ξαναμπούν με δεσπίζουσα θέση, όπως τους αξίζει, στον χάρτη της παραγωγικής

ανασυγκρότησης και του αναπτυξιακού σχεδιασμού της χώρας. Το έχουμε αποδείξει σε δύσκολες στιγμές, θα το κάνουμε πράξη ξανά.

Φίλες και φίλοι,

Σήμερα αναφέρθηκα στο όραμα και τους συγκεκριμένους άξονες βάσει των οποίων εμείς σχεδιάζουμε μια νέα αρχή για τον τόπο. Δεν επέλεξα την πεπατημένη να αναφερθώ μόνο και εκτενώς στο εύρος της ζημιάς που έχει προκαλέσει ο κ. Μητσοτάκης στην ελληνική κοινωνία. Αυτό άλλωστε το βιώνει ο καθένας και η καθεμιά. Γιατί αισθάνομαι ότι το δικό μας χρέος είναι, κυρίως, να είμαστε έτοιμοι όταν έρθει ξανά η ώρα της ευθύνης.

Και θέλω να σας διαβεβαιώσω: είμαστε έτοιμοι.

Έτοιμοι προγραμματικά.

Πιο έμπειροι και πιο ώριμοι.

Αποφασιστικοί και με τη γνώση της εμπειρίας και της ευθύνης μας.

Με πιο φρέσκια ματιά, θα έλεγα, με νέες ιδέες και συμβολές από ανθρώπους ικανούς, από όλο το φάσμα της επιστήμης, του πολιτισμού, της αγοράς αλλά και των κινημάτων. Ανθρώπους που δυναμώνουν τις ιδέες και τη δυναμική του δημοκρατικού και προοδευτικού χώρου. Του πλειοψηφικού πόλου στην πατρίδα μας, που αναγκάζει ακόμα και τη Δεξιά να προσποιείται ότι έγινε ξαφνικά κεντρικά δύναμη.

Αυτό το ιστορικό πλειοψηφικό πολιτικό ρεύμα, είναι η σύγχρονη δύναμη αλλαγής.

Μια δύναμη που τροφοδοτείται από την κοινωνία και τις ανάγκες της. Από τη νέα γενιά και τα όνειρά της.

Μια δύναμη που μπορεί να εγγυηθεί το μέλλον με ασφάλεια.

Απέναντι στις προκλήσεις της οικονομίας.

Απέναντι στους κινδύνους της κλιματικής κρίσης.

Απέναντι στην απειλή των δημοκρατικών θεσμών και του πλουραλισμού.

Αυτή η δύναμη θα είναι ο οδηγός της μεγάλης νίκης του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία στις επόμενες εκλογές, που θα διεξαχθούν με το πλέον αντιπροσωπευτικό σύστημα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας: Την απλή αναλογική. Ο ελληνικός λαός θα εκφραστεί ανόθευτα και αυθεντικά.

Και το δίλημμα θα είναι ξεκάθαρο: Νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και προοδευτική κυβέρνηση την επόμενη μέρα ή νέες εκλογές, εκλογικές περιπέτειες και εκβιασμοί;

Ο κ. Μητσοτάκης, αφελώς, επέλεξε τη προηγούμενη εβδομάδα να θέσει αυτό το δίλημμα των επόμενων εκλογών, φανερώνοντας όμως σε όλους την αδυναμία του να φτάσει ως το τέλος της θητείας του. Στην ουσία προεξοφλώντας πρόωρη προσφυγή στην κάλπη για να αποφύγει τη ραγδαία φθορά, που είναι ορατή από όλους. Και τι μας είπε; Ή εγώ ή το χάος.

Μόνο που μάλλον δεν θα τον ενημερώσει οι ακριβοπληρωμένοι επικοινωνιακοί του σύμβουλοι πως είναι ήδη αργά. Γιατί, για την πλειοψηφία των

συμπολιτών μας, ο κ. Μητσοτάκης είναι το χάος. Όποτε λοιπόν κι αν επιλέξει να συρθεί στις κάλπες, το αποτέλεσμα θα δικαιώσει αυτούς που σήμερα υποφέρουν. Και πιστέψτε με είναι η μεγάλη πλειοψηφία.

Και για ακόμη μια φορά, η δημοκρατική και προοδευτική παράταξη θα αναλάβει την ευθύνη να βγάλει τον τόπο από τα αδιέξοδα, θα αναλάβει την ευθύνη να ανασυγκροτήσει την κοινωνική συνοχή, θα αναλάβει την ευθύνη να ενώσει τις Ελληνίδες και τους Έλληνες σε ένα δρόμο προόδου και δημοκρατίας.

Να είστε βέβαιοι ότι είμαστε έτοιμοι και αποφασισμένοι να αναλάβουμε και πάλι το βάρος αυτής της ευθύνης.

Έτοιμοι και αποφασισμένοι. Για να σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα.

Γεια σας.

Σας ευχαριστώ, σας ευχαριστώ θερμά.

Γεια σας.